

Сповідь ігромана. В Україні планують легалізувати гральний бізнес

Борис Кольцов – колишній ігроман: “Моя первая ставка в 20 раз умножения, и она прошла. И мне такой момент запомнился в жизни, что можно легким способом заработать деньги”.

Але виграшів було 10%. Зараз Борису 32 роки, киянин, батьки – викладачі в Національному авіаційному університеті, власне, там же їхній син і навчався. У студентські роки Борис виступав від вишу – їздив на змагання зі дзюдо. Та невдовзі знайшов нове захоплення.

Борис Кольцов – колишній ігроман: “Сама игромания давала мне ощущение азарта, то есть это выработка адреналина. Раньше я его получал в спорте, а потом как перестал заниматься спортом, соответственно, мне пришлось искать какую-то замену”.

Майже вісім років чоловік страждав на ігроманію. Спосіб життя змінився кардинально. Тепер ціль у нього була одна – заробити, щоб пограти з надією отримати виграш і чергову дозу адреналіну.

Борис Кольцов – колишній ігроман: “Заканчивал я на игровых автоматах. Я работал в сфере телекоммуникаций. Потом меня все привело. Я работал просто в такси, то есть сидел на игре в автоматах, получал заказы, выезжал, потом приезжал, опять же все деньги ставил. И в итоге все это закончилось тем, что я уже нигде не работал, только ходил в надежде на какой-то мираж о том, что я выиграю. Но вы сами понимаете, что это миф”.

Контролювати залежність стає неможливо. Зазвичай ігроманів зупиняють рідні чи друзі. Тоді вони можуть погодитися на лікування. Та без усвідомлення самого ігромана того, що він у біді, нічого не вийде.

Борис Кольцов – колишній ігрома́н: “У меня дошло до того, что я увидел, что все мои финансы уходят туда. И это меня насторожило очень сильно. Ну, плюс мне помогли мои близкие люди, мои друзья. они мне просто сказали: посмотри на свои последние 5 лет – чем ты занимался раньше и чем ты сейчас”.

Завдяки усвідомленню Борисом того, що його, здавалось би, невинна забавка зробила його залежним – він вирішив лікуватися, адже сам зупинитися вже не міг.

Борис Кольцов – колишній ігрома́н: “Мне пришлось изолироваться. Почему говорю, пришлось, потому что это смелое решение – обратился я в наркологическо-восстановительный центр, и мне сказали, что нужна изоляция. Почему нужна, потому что ты не можешь контролировать себя, ты уже зависимый. А так как ты здесь не можешь совершать этих действий, ты отдыхаешь, восстанавливаешься, набираешься информации, знаний каких-то. И уже тогда с чистым разумом, рассудком можешь посмотреть на свои действия со стороны, оценить это все и принять решение: хочешь ли ты дальше заниматься этим, либо ты хочешь выбрать новую жизнь”.

Борис обрав нове життя. Залежності позбувся за 3 місяці лікування. Та фахівці стверджують, що для кожного відводиться свій, індивідуальний час на лікування. Адже залежність від ігроманії можна порівняти з наркотичною.

Євген Царук – нарколог: “Игромания – это зависимость человека от азартных игр. Как правило, бывают еще всякие автоматы, тотализаторы, ставки, в общем, в любых азартных играх, в любых их проявлениях. и это вправду можно приравнять к зависимостям от наркотиков, алкоголя, потому что биохимически, она имеет такие же процессы. То есть, проходят те же самые процессы, что и при зависимости от какого-то вещества химического”.

Всесвітня організація охорони здоров'я кваліфікує ігроманію як хворобу, яка потребує лікування за допомогою фахівців. Ігроманія і схильність до азартних ігор внесені в перелік

розладів, які викликають неконтрольовану залежність. Близько 5% населення планети – це люди з ігровою залежністю. Десь 5% пацієнтів реабілітаційних центрів – це ігромани. В Україні ж серед ігроманів переважно підлітки.

Євген Царук – нарколог: “По оценкам некоторых специалистов, в зависимости от возраста, среди взрослого населения это где-то 2,3 процента, но более пугающая статистика относится к молодой возрастной группе. Это люди до 18 лет, которые умудряются тоже играть. Там показатель в два раза выше”.

Більшість людей з діагнозом “ігроманія” часто стають залежними й від алкоголю чи наркотиків. Наслідки такого можуть бути найгіршими.

Євген Царук – нарколог: “Как правило, зависимость от игры сопровождается еще чем-то. Потому что игрок понимает: веселее играть и выпивать, а еще веселее играть и нюхать что-то. Среди всех людей, которые совершают суицидальные попытки, 17 процентов – это люди, которые страдают зависимостью от игры”.

Президент України Володимир Зеленський називає легалізацію казино “брендом Чорного моря у світі” й пропонує Туреччині разом його розвивати. Про це глава держави заявив у серпні у Стамбулі. А 29 вересня Кабінет Міністрів розглянув і підтримав проєкт закону «Про державне регулювання діяльності щодо організації та проведення азартних ігор».

На думку авторів проєкту, прийняття закону дозволить мінімізувати ухилення від сплати податків власників казино та автоматів, допоможе залучити інвестиції в економіку України та отримати суттєве джерело грошових надходжень. Та чи подбали про те, щоб убезпечити людей від залежності? Адже ігроманія – явище, яке за своєю соціальною шкідливістю стоїть на одному рівні з проституцією, наркоманією та алкоголізмом.

Євген Царук – нарколог: “Игровой бизнес, это прежде всего бизнес, и бизнесмен заинтересован в прибыли. А в данном случае прибыль бизнесмена, это убыток людей Все об этом знают, что в

таких заведених, як правило, людей угощають и сигаретами и алкогoлем, и всякими другими вещами. Я думаю, что процент [зависимых] людей возрастет, потому что это станет более доступным. Сейчас кого-то еще может останавливать, что это незаконно, но те, кто хотят, они эту возможность находят сейчас, и будут находить в будущем все равно”.

Законопроект набув резонансу через купу прогалин як серед експертів економічної сфери, так і соціальної. Легалізація ігор призведе до суспільного неблагополуччя та процвітання корупції серед правоохоронців. А кількість залежних після легалізації однозначно зростатиме.

Спеціалісти стверджують, – в Україні суспільство не настільки усвідомлює проблему залежних від ігроманії, як у країнах Європи. Аби вилікуватися, людина обов’язково має визнати, що вона залежна, та звернутися до фахівців, аби пройти потрібне лікування.

Олена Хмель – психолог: “Насамперед потрібно змінити соціальне оточення, тобто, щоб проводились... групові тренінги, де б люди розповідали про свої історії виникнення залежності. І щоб залежна особистість могла розуміти, що її можуть приймати і любити такою, як вона є. По-друге, це мають бути індивідуальні консультації у психолога для того, щоб зрозуміла залежна особистість саму себе. І, звичайно, сімейна терапія, сімейна підтримка є надзвичайно важливою”.

Як ставляться до грального бізнесу українці, у жовтні дізнавалася соціологічна група «Рейтинг». Серед опитаних двох тисяч людей віком від 18 і старше 11% опитаних вважають, що гральний бізнес потрібно легалізувати в Україні без жодних обмежень, 27% – підтримують легалізацію, але за умови створення спеціальних зон для грального бізнесу, водночас майже 60% українців не підтримують легалізацію за жодних умов.

Яна Ємченко, Євгеній Луговець, Київ, “Вісті надії”